

தூண்ணிந்திய...

ஒரு கால கட்டத்தின் பூர்த்தி
அவ்வது ஒரு நிறுவனத்தின் வர-
ங்களிலே ஒருநிமிட்டு என்பனவெல்-
லாம் கருத்து மிக்கவை. கடந்த
போன சம்பவங்களையெல்லாம்
தொகுத்துப் பார்க்கவும், நிகழ்-
காலத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும்,
வருங்காலத்தை ஏதிர் நோக்கவும்
இப்படியான சந்தர்ப்பங்கள்துணை
புரிகின்றன.

தென்னிந்திய திருச்சபைக்கும் யாழ்ப்பாண அத்தியட்சாதினத்திற்கும் 1997ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 27ம் திங்கி 50 வருடங்கள் பூர்த்தி யானின்றன. இதனை கோலாகாலமாக கொண்டாட சௌற மகா சலையினர் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றனர். செப்டெம்பர் மாதம் 26ம், 27ம், 28ம் திகதிகளில் சென்னை மாநகரில் கொண்டாட்டங்கள் நடை பெற விருக்கின்றன. யாழ்ப்பாண அத்தியட்சாதினம் அமெரிக்க மின்னிமார் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து தினமாகிய அக்டோபர் மாதம் 15ம் திங்கி இதனை யாழ்ப்பாணத்தில் கொண்டாடவிருக்கின்றனர்.

1987ம் ஆண்டு நமது சபா
சங்கத்தின் 40வது ஆண் ①
நிறைவே அனுசரித்த போழுது
பேராயர் டி. ஜே. அம்பலவாணர்
அந்த சபாசங்கத்திலே இருந்த
மூவா் 1947ம் ஆண்டு நடைபெற்ற
சபாசங்க கூட்டத்திலும் இருந்த
தார் என்று குறிப்பிட்டார். அவர்
களின் பெயர் பின்வருமாறு

பேராயர் சபாபதி குலேந்திரன் வண ஜே. ஜே. இரத்தினராஜா திரு எஸ். எஸ். செல்லத்துரை இவர்கள் ஒருவருமே இப்பொழுது தம்மத்தியில் இல்லை. (திருப்பதி ருத்பங்கர், அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கின்றார் என்பது பின்னர் கட்டிக் காட்டப்பட்டது)

1947ம் ஆண்டு தென்னிந்திய திருச்சபை 14 ஆண்டுகளையும் 9 லட்சம் மக்களையும் கொண்ட தாக விளங்கியது. இன்று தென்னிந்தியத் திருச்சபையில் 31 ஆண்கள் இருக்கின்றன. ஏறத்தான் 20 இலட்சம் மக்கள் இதில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றன. தென்னிந்தியத் திருச்சபை நுபக்குக்கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாரதும். இதிலே எம்மைப் பங்குகொள்ளும் படி செய்த எல்லா திருச்சபை தலைவர்களையும் நாம் நன்றியடன் நினைவு கூறுகின்றோம். 1983ம் ஆண்டிலிருந்து நாம் பல விதமான நெருக்கடி கருக்கும் சவால்களுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருந்தோம் கூக்காலங்கிலெவ்வாறு எழுப்ப வேண்டும் என்பதை

பாராட்டி எம்ன மச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டவர்கள் தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் சென்ற மாசு சப்பயும் எமது மிஷன் பங்காளிகளுமே என நாம் துணிந்து கூறலாம். கிறிஸ்துவின் சபை 2000 வருட வரலாற்றில் கொண்டது. கோடானு கோடி மக்கள் கிறிஸ்துவின் சபையில் அங்கத்துவர்களாக இருக்கின்றனர். இந்தப் பாரிய அமைப்பிலே 20 இலட்சம் பக்களை மாத்திரம் கொண்ட ஒரு அமைப்பின் 50 வருடகால வரலாறு முக்கியமானதா? என்ற கேள்வி எழலாம். ஆணால் 1947ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 27மாட்டும், புதிய ஒரு 1000 வருடங்களும் முடித்து புதிய ஒரு 1000 வருடத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்கு இன்னும் மூன்று வருடங்கள், இரு க்கிளிந்றதென்பதனை நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். கிறிஸ்து உலத்திற்கு வந்து 2000 ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றன. நாம் கடிதங்களிலும் ஆவணங்களிலும் திகிகிகளைப் போடும் பொழுது கிறிஸ்துவின் வருகையை அறிக்கையிடுகின்றோம் ஆங்கிலத்திலே AD என்பது 'ANNO DOMINI' இது எமது ஆண்டவை என்ன வருடத்திலே என்று பொருள் கீர்த்தி என்று விடும்.

இயேசு அவர்களோடு தேவே
செமனே எனப்பட்ட இடத்திற்கு
வத்து சீஷர்களை நோக்கி நா
அங்கே போய் இஜைம் பண்ணும்
எவும் நீங்கள் இங்கே உட்கார்ந்து
ருங்கள் என்று சொல்லி:

பேதுருவையும் செப்பேதேயுவின்
 குமாரர் இருவரையும் கூட்டிக்
 கொண்டு போய் துக்கமண்டயங்ம்
 வியாகுலப் படவும் தொடங்கி
 னார்- (மத்தேய 26; 36)

இயேசையா பிண்ட ஆத்மலயே
மோச நாளில் உன்னில் ஓனிப்பேனே

ஞன் பிரவேசிப்பதற்கு எம்மூதி தயார் செய்து கொள்வது அவசியமாகும். 1000 வருடங்களுக்கு அதாவது கி. பி 1000 ஆண்டில் உலகம் எப்படி இருந்தது என்பதனை சிந்தித்து பார்ப்பது அவசியமாகும். கி. பி 1000 ஆண்டுகளில் ஜோப்பாவில் பாப்பரசரின் அதிகாரம் உச்சகட்டத்தில் இருந்தது. கல்லி கலை கலாச்சாரம் என்பன் யாவும் கிறிஸ்தவ மடாலயங்களை சுற்றியே இருந்தன. தென்னாசியாவிலே சோழப்பெருமன்னனின் புத்த உச்சகட்டத்தில் அடைந்திருந்தது. இல்லாமியரின் குதிரைப்படைகள் மின்னல் வேகத்தில் எங்கும் சென்று இல்லாம்பரப்புவதற்கு துணை புரிந்து கொண்டிந்தன. 1000 வருடத்தில் எத்தனை மாறுதல்கள்? விஞ்ஞானத்தின் வியத்திற்கு முன்னேற்றங்கள் தேவையினங்களின் எழுச்சி, ஆசியமதங்களில் புத்தெழுச்சி, உகாகம் எங்கும் தலைவரி தாடும் அடிப்படை வாதம் என்பனவெல்லாம் திருச்சபையின் நிலையில் பெரும்மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்துள்ளன.

கும் ஏழூ ஞக்கு இதுவே நம் பிக்கை தரும் செய்தியாகும். 1000 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஜோப்பாவில் திருச்சபை இருந்த நிலை இன்று திருச்சபை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஆயோச கிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும் பாறாதவராதவராயிருக்கிறார். என்ற உண்மையை மறநவர்களுக்குக் காட்டுவது அவசியம். எண்ணாக மத்திலும் போகவான் முஸ்லிக்குத் திலும் ‘காலேபில்’ அனுபவக்கதப் பார்க்கிறோம். இவன் தூரத்திலும் கண்ணாடி கொண்டு முன்னர் நடைபெற்ற இறைவனின் ஆச்சரியமான வழி நடத்தக்களாப் பார்த்து தெரியமடைந்தான். ஆனால் மற்றைய 10 வேவுகாரரும் நிழம் காலத்தில் இருந்த எழுங்களை பூதக்கண்ணாடியினாலே பார்த்துப் பயம் அடைந்தார்கள். ‘காலேபி’ ஆட்டயய துணிவுக்கு இன்னுமோருக்கணம் அவனுடைய நாற்றுப்பற்று. அவனுக்கு ‘எபிரோவு’ மீது ஒரு தணியாத பற்றுதல் இருந்தது. இதற்கு சாரணம் அங்கு தனது முதாதையரின் கல்லறைகள் இருந்தன.

இத்தகைய பின்னணியில் தென்னிந்திய திருச்சபை யாழ்ப் பாண் அத்தியட்சாதி னம் என்ன செய்யலாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற கேள்விகள் எழுதின்றன. எமது அத்தியட்சாதினம் சிறியது. ஆனால் நாம் பலவிதமான சிறப்பு வாய்ந்தவர்கள். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலே ஒரு சிறுபாள்மையினர். இவ்வேளையிலே எம்மைச் சூழவுள்ள டக்கங்கு நாம் ‘கர்த்தரிடத்தற்கு திரும்புங்கள்’ நம்பிக்கையிலே சளிகருங்கள். என்ற உண்மையை வலியுறுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு

இன்று நமது நாட்டைவிட்டுச்
செல்வதற்கும் வெளிநாட்டு
தொடர்புள்ளவர்களும் வெளியே
றிக் கொண் டேயிருக்கின்றனர்.
மேற்பார்க்கும் திருச்சபையை
விட்டு வெளிநாட்டுக்கு செல்ல
வேதனை அளிக்கும் வீழ்யமாகும்
'ரிவிரேச்' நடவடிக்கைக்கு முன்
னர் 8 இலட்சம் மக்கள் கொண்
தொக இந்த யாழ்ப்பாணக்
குடாநாட்டுச் சனத்தொகை அதற்
குப் பின்பு 4 இலட்சமாக குறைந்து
விட்டமே பரிதாபாத்திற்குரியதா
கும். வாழ்விலும் தாழ்விலும்

எல்லோரையும் திருப்தி படுத்த நினைப்பவன், முதலை
தண்ணெக் கடைசியாகச் சாப்பிடும் என்ற நம்பிக்கையில்
உணவிடுவனாவான். சர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்

சர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்

କୁଣ୍ଡଳାରୀ

பரிசுத்த வாரம்

வெந்து காலத்தின் கடைசி வாரத்தில் பிரவேசிக்கின்றோம். வருகிற ஞாயிற்றுக் கிழமை குருத்தோலை ஞாயிறை அனுஷ்டிக்கிறோம். பெரிய வியாழன், பெரிய வெள்ளி, சனிக்கிழமை வரை பரிசுத்த வாசமாக அனுஷ்டிக்க ஆயத்தாக இருக்கின்றோம்.

இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியம் 3 1/2 வருட காலமாகும். அதாவது 180 வாரங்களின் ஊழியம். ஆனால் கடைசி வாரத்தின் சம்பவத்திற்கு பெரிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரிசுத்த வாரத்தில் சிலுவைக்கு முன் மனிதன் தரித்து, ஜெபத்துடன் தியானித்து அவன் செய்ய வேண்டிய பாகத்தை செய்யும் பொழுது அக்கினியின் ஞானஸ்நானத்திற் கூடாக ஆச்சரியமாக மறு ரூபம் அடைவதுடன் வல்லபையுடன் விளங்குவான்.

உலக வரலாற்றில் சிலுவை மரணம் அதிக பரிதாபமும் பயங்காழுமான சம்பவமாக சித்தரிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பலிக்கு மனிதனே காரணமென்பதை மனுக்குலம் உணரவேண்டும். இந்தப் பரிசுத்து வாரத்தில் இயேசு கிறிஸ்துவின் பாடுகளையும், மரணத்தையும் சிந்தித்து அவற்றை மீட்டெடுத்துச் கொள்ளல் வேண்டும். கெத்சமனேயில் இயேசு பட்ட வியாகுலம். போர்ச்சேவகர்களின் கொடுமை, சிலுவையை கல்வாரியை நோக்கிச் தூக்கிச் செல்லல் எல்லாமே நாம் பக்திபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் தருணமாகும், இவைகளை சிந்தித்து ஏற்றுக் கொள்ளும் போது விடுதலை கிடைக்கின்றது. இயேசுகிறிஸ்து தம் மைத் தாமே ஏப்பலியாக ஒப்புக் கொடுத்து, இந்த மகத் தான் விடுதலையை ஏற்படுத்தினார். இந்தப் பரிசுத்த வாரத்தில் கெத்சமனேக் கூடாகவும், கல்வாரிக் கூடாகவும் நாம் செல்லும் பொழுது இந்த விடுதலையைப் பெற்றுக் கொள்கின்றோம்.

இந்த உணர்வினை H. A. கிருஷ்ணபிள்ளை பின்வருமாறு பாடுகின்றார்:-

படிசாய்த்த பெரும்பாவப் பரஞ்சமந்து பரமர்த்திரு
மடிசாய்த்த திருமேனி வதைத்திழிசெங் குருதியுக
முடிசாய்த்த பெருமானை முதலகை தலை நசுக்கிக்
கொடிசாய்த்த கொற்றவனைக் குஞ்சின் மிசைக்

மூவினைக்கு மும்முதலாய் மும்முதலு மொரு முதலாந்
தேவினைக்கை தொழுதேத்துந் திரிகரண கத்தருந்தம்
நாவினைக் கொண்டேத்துரிய நல்லறத்தின் தனித்தாயைத்
தீவினைக்கோ ரருமருந்தைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

துவக்கால சிந்தனை

இந்த தவக்கால சிந்தனை எம்
மிடம் வினாவுவது,

“கவலைப்படுகிறதினாலே உங்களில் எவன் தன் சரீர அளவோடு ஒரு முழுத்தை கூட்டுவான்?” ஆக்காலம் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலமல்ல... கருத்தோடு ஜெபிக்கும் காலம் “உன்னிடத் தில் ஒரு குறையுண்டு, உணக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம் விற்றுத் தரித்திருக்கு கொடு அப்பொழுது பரவோகத்திலே உணக்கு

பொக்கிலும் உண்டாயிருக்கும்’’
ஆம், எங்கள் பொக்கிலும் பரலோ
த்தில் உண்டாயிருக்க, இந்தத

தவக்காலத்தை தக்க முறையில்
அனுஷ்டிப்போம் பிறவை நெசிப்
போம்,

“தன் சிலுவையே கமந்து
கொண்டு என்னகுப் பின் செல்லா
லாதவள் எனக்குச் சீவுளாயிருக்க
மந்ட்டான்”

ஆம், நாம் எமக்கு முன்னே வருகின்ற துண்பங்களைக் கண்டு அஞ்சித்துதாங்குவோமா? இல்லை, இதை வனின் சீழ்ராகும் பொருட்டு எம்மை சீர் செய்வோமா?

J. M. T. ரொற்றிக்கோ

தமிழ்க்கை இல்லம்

இந்த விந்தை அன்புக்கிடாய்
என்ன காணிக்கை ஈந்திடுவேன்;
எந்த அருள் பொருள் சடாகும்?
என்னை முற்றிலும் உனக்களிக்கிறேன்.

தென்னிந்திய...

பிறந்த நாட்டிலே இருந்து சேவை
செய்யதே சிறப்பு

‘அற்ற குளத்தில் அறநிர்ப்பானை போல உற்றுழித் தீவார் உறவுல்லர் – அக் குளத்திற் சொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே ஒட்டி உறவார் உறவு’.

(മുത്തുരை

எமது மறைக்கல்வி சரியாக வழங்கப் படாத்தினாலே நமது பிள்ளைகள் உயர் கல்விக்கு ஏனைய மதங்களை கருவியாகக் கொள்வதற்கும் திருச்சபைக்குள் அடிப்படை வர்க்கம் வளர்வதற்கும் காரணமாகின்றன. கந்தர் புரிப்பேராயர் 'ஜோர்ஜ் கேரி' ஒருமுறை 'எமக்கு அழிவுக்குமிடையில் ஒரு சந்ததி தான் இருக்கிறது' இளைய தலைமுறைக்கு எமது விசுவாசத்தை கற்றிப்க்காது விட்டால் ஒதுநிச்சயமாக நிகழும்' என்று குறிப்பிட்டார். நமது பெற்றோர்களுடைய காலத்தில் மறைக்கல்வி யில் இருந்த ஆர்வம் இப்போது இல்லாத இருப்பது வேதனைக்குரிய விடயமாகும். இதனாலேயே சில பிள்ளைகள் அடிப்படைவாதிகளின் வலைக்குள் சிக்கி விடுகின்றனர்.

பரவசம் ஊடும் குழுவினர்
வேதாகமத்திலே சில வசனங்களுக்கு நேரடியான அர்த்தத்தைக்
கூறுகின்றனர். “அனால்
‘உன் கண் உண்கு இடறலாக
இருந்தால் அதைப் பிடிந்கி போடு’
போன்ற வசனங்களுக்கு மறைப்
பொருள் உண்டு என்று சாதிப்பர்.
அது மட்டுமல்ல தட்கு வாய்ப்
பான வசனங்களை மட்டும் எடுத்து
பிரசங்கிப்பதும் இடறலான வசனங்களை
விட்டுவிடுவதும் அவர்களுடைய
இயல்பாகும். திருமறையைப்
படிப்பது மட்டுமல்ல எமது சமூ
தாயத்தையும் எமது சமூதாயத்தில்
என்ன நடைபெறுகின்றதென்பதை

யும் நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். பேராயர் “வெஸ்லி நியூபிளிகின்” அவர்கள் மேல் நாட்டு இறையியல் சிந்தனையாளர்களாகப் பற்றி படிப்பதிலேயே கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் நடைபோச் சூழ எழுதின்ற நாவல்கள், பாத்திரிகைகள், திரைப்படங்கள் ஆகியவற்றினாடாகத்தான் பொது சன அபிப்பிராயம் உருவாகின்றது. அவற்றினை கிரகித்துக் கொண்டால் தான் எமது கலாச்சாரத்திற்கு எமது நற்செய்தி முகம் கொடுப்பதாக அடையும்.

நமது மக்களிடையே அபி
லாசைகளோடும் இவட்டகியக் கன
வுகளோடும் நாம் இ னைந்து
கொள்ளுவது அவசியமாகும்.
இன்று நாட்டு மக்கள் திக்குற
தெரியாத காட்டில் சமாதானத்
தையம் நிம்பகினப்பயம் ரீ-ஏ-

தமிழ்நூல்யும் தெடிக
களன்று போய் விட்டார்கள்
‘ஆன்யால் நமக்குத் தெரிந்தி
நீக்கிற படி இதுவரைக்கும்
சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாய்த்
தரித்து பிரவச வேதனைப்படு
திற்கு’ (சேஷாங்கா)

ஆகவே இங்றைய குழலில் நாம்
தொடர்ந்து அஸ்வற்படும் எமது
மக்களுக்காக குரல் ஏழப்புவது
அவசியமாகிறது. இதனால் இப்
பணியில் நமக்குப் பல எதிர்ப்புகள்
ஏற்படலாம். பல அவதூருக்கனுக்கு
முகம் கொடுக்க வேண்டி வரலாம்
ஆனால் கடவுள் நம்மை என்ன
நோக்கத்திற்காக உலசில் வைத்
தாரோ அதனை நாம் மறந்து விட
லாகாது. விண்ணெனாளி நம்மை நன்
ளிருளில் நடத்துவார்:

